

לתיק המסחר והתעשייה הוזכרו בעיקר שני שמות — זה של בעליו בקואליציה הרחבה, פרץ ברנשטיין, וזה של ראש סולל בונה דויד הכהן. נכבד בהרכב היה תפקיד שר האוצר, שהוצע על-פניו לנגיד הבנק הממלכתי ומי שהיה יועצה הכלכלי של ממשלת ישראל משך שנותיה הראשונות, דויד (דולק) הורוביץ. אחריו בא הכלכלן הבכיר של חירות ד"ר יוחנן בארר. בעל התיק הנוכחי, לוי אשכול, הוזכר רק פעם אחת, וכמהו בדיוק — ישראל רוקח. לעומת זאת הוצעו לתפקיד אנשי כספים כה רציניים כמנהל בל"ג וחותר שטרות הכסף הישראליים אהרון בארט ומנהל בנק דיסקונט הרי רקנטי.

משפטים, תחבורה, בריאות

שופט קסטנר, נשיא בית-המשפט המחוזי ד"ר בנימין הלוי, זכה ברוב קולות עצום בתיק המשפטים, שהוצע במספר מקרים בלבד למחוק בו זה זמן רב — פנתס רוזן. הצעה אחרת למשרד המשפטים יועדה אף היא לשופט — הפעם שופט עליון, השופט שמעון אגרנט, שהוא, אגב, יו"ר ועדת הבחירות המרכזית. התחבורה הוצעה שהה בשחה ליוסף ספיר ולדוב יוסף, אם כי בלתי-מפלגתית הוצע לפתור את העניין על-ידי מסירת התיק ל"שר שהשיג שיא בנסיעות לחוף-לארץ".

הצעה אחרת: למסור את התחבורה למארגן שביתת הימאים, קצין שני נמרוד אשל. ד"ר בן-ציון הראל, ח"כ צ"כ ומנהל בית החולים התל-אביבי אסותא בוכר על-פני חבר סיעתו יוסף סרלין לתפקיד שר הבריאות. במקום השלישי זכה רופא ידוע (וחבר הפרוגרסיבים) ד"ר הרמן צונדק. ביתר קלות נפתרה בעיית הדואר: הרוב הוציע לבטל את משרד הדואר (ולצרפו למשרד התחבורה), המיעוט הוציע להשאירו בידי ד"ר יוסף בורג, מלבד שני בוחרים — איש מפ"ם מעין-חרוד שהציע לתפקיד שר הדואר, זקן מאחד הקיבוצים ובוחר אלמוני שהציע לבטל את המשרה ולמנות במקום שר-דואר שרספורט.

דתות, חינוך

לתפקיד שר הדתות (משרה שאף אותה הוציעו רבים לבטל) הוצעו בזה אחר זה הרבנים הרצוג, נורוק ומיימון (שר הדתות הראשון) וגם חלקו של הראשון לציון, הרב הראשי הספרדי, יצחק רחמים נסים, לא קופח. מועמד אחר לתפקיד הנעלה: רבו הראשי של צה"ל — אלוף-משנה שלמה גורן. הבחירה המעניינת ביותר בשטח זה היתה של איש החזית הדתית ("בעל כורחתי") בן ה-26 שהציע לתפקיד שר הדתות (והחינוך) את פרופסור מרטין (מלכות הצלוהים) בובר. סעד היצא למשה שפירא, לח"כיות (צ"כ) שושנה פרסיק, (מק"י) אסתר וילנסקה — ועל-ידי מספר לצים למשה שרת. יותר מורכבת היתה רשימת שרי החינוך המיועדים, איש לא התלהב מן השר הנוכחי בן-ציון דינור ובראש הרשימה עמדו שתי נשים — מורה לשעבר (וכיום ח"כית חירות) אסתר רויאל-נאור ושושנה פרסיק, אחר באה שורת אנשי רוח לאומניים (פרופסור ישראל קלאוזנר, משרד אורי צבי גרינברג, מדרך לח"י ישראל אלדד-שייב) ושמואליים (אברהם שלונסקי, אבא קובנר).

פיתוח, פנים, עבודה

יועצים היו החסידיים להמשך קיומו של משרד משטרה נפרד (אותו יעצו להעביר, כמקובל בעולם, כמחלקה למשרד הפנים או המשפטים). מעטים אלה הוציעו את הגיבוב לשוטרי התיק (מפקד המשטרה המנדטורית הראשון בטבריה) בכור שלום שיטרית. שמות אחרים: מפקד גבעתי שמעון אבידן, מפקד הראל (וכיום מזכיר עין-חרוד) יוספה טבנקין, רמטכל לשעבר (וכיום מנהל חברת האשלג) מרדכי מקלף.

לפיתוח הוצעו דוב יוסף, מומחה מים שמתה (תה"ל) בלאס, מומחה-הנגב דוד בן-גוריון. בוחר שזכר את הערכת אבא חושי לפיתוח מסוג מסויים, הציע לו את התיק בתוספת הערה — "עם אזהרה, כמובן!" תיק הפנים נשאר בידי ישראל רוקח, אם כי קודמו שר הפנים הראשון יצחק גרינבאום, הוזכר פעמים לא מעטות. תיק העבודה לעומת זאת הועבר מידי גולדה מאירסון לאיש עבודה רציני יותר, מזכיר ההסתדרות מרדכי נמיר.

מועמד אחר למשרד העבודה: פוליטיק הפלמ"ח, קצין רגמים וחבר גבעתי-השלושה בני מרשק.

הקדאות, אזים

כיאות לבוחרים שהעדיפו מומחים על אנשי מפלגה הוציעו הם את איש המרכז החקלאי אברהם הרצפלד לשר החקלאות, אחריו באה רשימה מגוונת שכללה את לאודרמילק, את ילדו כפר תבור וחבר גינסור יגאל אלון ואת איש עין-חרוד (ושר החקלאות הראשון) אהרון ציילינג וכמובן את בי. גיי נימק אחד הבוחרים: "לאור נסיונו בסגירה ובשדה בוקר".

שתי משרות אחרות, עליהן הכריעו הבוחרים, היו זה של היועץ המשפטי — בה זכה סניגור מלכיאל גרינחלד, שמואל תמיר הצעיר, וזאת של נציג ישראל באו"ם, אליה נבחר משה שרת וזקא (אחריו: אבא אבן, שגריר ישראל בלונדון אליהו אילת, ציר ישראל בהשיגטון ראובן שילוח, ח"כ מק"י תופיק טובי ונשיאת ויצ"ו העולמית רבקה זיו).

לא כל הבוחרים התייחסו לתפקידים ברצינות כה נעלה. אלמוני תל-אביבי פתר את הבעיה בצורה אסטרטגית. הוא בחר בכוכבים: ראש הממשלה — קלרק גייבל; בטחון — רוברט טיילור; חוץ — גרגורי פק; יועץ משפטי — צ'רלי צ'פלין; פיתוח — אסתר וויליאמס, וכפי שאפשר היה לצפות, לפי התפתחות זאת, ההסברה — אחת המסבירות והמשכונות ביותר — מרילין מונרו!

ישך עשרה הימים הקרובים יערוך נשיא המדינה, יצחק בן-צבי, התייעצויות יסודיות עם ראשי סיעות הכנסת השלישית, יטיל לבסוף על אחד מהם להרכיב את ממשלת ישראל החדשה. ראש סיעה זו לא יהיה האזרח הראשון שיטרח על משימה זאת. קודמו לו קוראי העולם הזה שנתפנו מן האדישות הכללית ששררה במדינה ערב הבחירות, הרכיבו את רשימת בחירי העם. לפי הבנתם הם. המסקנה העיקרית המשתקפת מן התוצאות היא שהיתה זאת הבנה על-מפלגתית למדי, שביקשה להעמיד יותר את האיש הנכון במקום הנכון מאשר את המפלגה הלא-ינכונה בעמדה הלא-מתאימה.

ראש הממשלה

רובם הגדול של הכותבים הוציעו את משרת ראש הממשלה לבי. גיי. אם כי איש מפ"ם יערי ומנהיג חירות מנחם בגין זכו במספר קולות לא מבוטל אף הם. ההפתעה הגדולה היתה שכיחותו הרבה של השם יגאל ידון (מלחה חליפות בתואר דוקטור או בראלוף) שפנש את המקום הריבועי ברשימת בחירי העם לראשות הממשלה (אחריו בי. גיי, יערי ובגין).

בכך הוכיח ידון פעם נוספת עד כמה נבונה היתה החלטתו להמנע מכל פעילות מפלגתית-עסקנית צרה. לעמוד מעל לכל התככים הסיעתיים.

מועמדים אחרים לראשות הממשלה היו איש צ"כ ישראל רוקח, אנשי לאחדות העבודה ישראל גלילי ויגאל אלון, מנהיג ציוני ארצות-הברית המודח הילל סילבר, ראש מק"י שמואל מיקוניס, מסדיר חווה השילומים ד"ר נחום גולדמן רמטכ"ל מלחמת העצמ"א (כיום מנהל הסכניון) יעקב דורי.

אולם פתח-חקאאי צעיר (בן 17,5) החליט להציע לראשות הממשלה את נשיא האוניברסיטה, הפרופסור בנימין מזר (ולמשרד הדתות את יו"ר הליגה למניעת כפייה דתית).

שונה לחלוטין היתה תגובתו של בוחר ערבי מגוש-חלב שבהר לראש ממשלה את איש מפ"ם יעקב חזן תוך כדי מציאת גיבוב חדש לבי. גיי: תיק הבריאות. נימק הוא: "לבי. גיי. אני מציע את תיק הבריאות — למען בריאותו ובריאות העם!"

הרוב הגדול החעלם לחלוטין מקיומו של משה שרת, אם כי כמה בוחרים הוציעו להשאירו במשרתו הנוכחית לפחות "עד שיימצא (איש) יותר טוב".

שרי הממשלה

אחר שקבעו את האיש המתאים לתפקיד ראש הממשלה סטו רוב הבוחרים מהקו המפ"ם לגתי, הרכיבו את הממשלה לפי מפתח הערר האישי יותר מאשר לפי המפתח המפלגתי. אב (48) ובן (21) ציונים כלליים, למשל, הוציעו לראשות הממשלה את אדון ישראל רוקח (בגימטריא: ראש ממשלה), הוציעו את תיק הבטחון ליגאל אלון, את תיק החוץ למנחם בגין, את המשפטים ליוסף-קסטנר ד"ר בנימין הלוי ואת תיק החקלאות ללא-יהודי חלטר קליי (השות עמק הירדן) לא דרמילק, כיום פרופסור (להנדסה חקלאית) בטכניון.

לפי מפתח אחר הרכיב את הממשלה, אזרח נאמן שציון: "עם הגשמת משימת הדורות של קיבוץ הגלילות נוכח למנות יהודים אורחתי חוץ כחברי ממשלה בישראל". ההצעה: ראש הממשלה — מי שהיה ראש ממשלת צרפת, פייר מנדס-פרנס; בטחון — מי שהיה שר-המלחמה בבריטניה הגדולה — לסלי הורבלישה; חוץ — יועץ חצי תריסר נשיאים אמריקאיים ברנרד ברון; אוצר — מי שהיה שר האוצר של רובלט, הנרי מורגנטאו; שר התחבורה — גיס סטלין וסגן ראש ממשלת ברית המועצות לור כגנבובי; משרתה — יד ימינו של טיטו משה פיאדא; פנים — מי שהיה ראש ממשלת הונגריה מאתיאש ראקושי ועבודה — אשה מפורסמת אחרת — אנה פאוקר הרומנית.

שרי המפלגות

ינניינות לא פחות היו הממשלות על טוהר המפלגותיות כזאת של חזית השמאל שיוזכרה, בכתב לטיני וזקא, על-ידי רמת-גני צעיר (25). ראש הממשלה — שמואל מיקוניס; בטחון — תופיק טובי; חוץ — משה סנה; פנים — יצחק בן-אהרון; עבודה — אסתר וילנסקה. מה שלא מנע מרכיב הממשלה לקבוע את מזכיר התאחדות הסוחרים אפרים (ליכוד) גוזמן כשר המסחר והתעשייה.

משעשעת ממש היתה הרשימה הדתית הרבנית: ראש הממשלה — הרב (הראשי) יצחק הלוי הרצוג; בטחון — עובר-גבולות לייבלה וייספיש; חוץ — הרב (הראשי) יצחק רחמים נסים; מסחר ותעשייה — הרב עמרם (נטורי קרתא) בלוי; תחבורה — הרב מרדכי נורוק; פיתוח — הרב איציה דוקא; על-ידי רמת-גני צעיר (25). ראש הממשלה — שמואל מיקוניס; בטחון — תופיק טובי; חוץ — משה סנה; פנים — יצחק בן-אהרון; עבודה — אסתר וילנסקה. מה שלא מנע מרכיב הממשלה לקבוע את מזכיר התאחדות הסוחרים אפרים (ליכוד) גוזמן כשר המסחר והתעשייה.

בטחון, חוץ, אוצר

אצל רובם המכריע של הבוחרים על ההתחמיות. המועמד הנדרש ביותר לתפקיד שר הבטחון היה רמטכ"ל לשעבר יגאל ידון, אחריו באו מפקד פלמ"ח יגאל אלון, ראש מטה אצ"ל יעקב מרידור וכיום שר בטחון דויד בן-גוריון.

ברורה לא פחות היתה הדיעה על תיק החוץ. הרוב הגדול הוציע אותו לנציג הצעיר (40) של ישראל באו"ם, אבא אבן. אחריו באו מחזיק התיק כיום משה שרת, מנהיג חירות מנחם בגין, יגאל ידון ופעם אחת גם דויד בן-גוריון.

תוצאות משאל העולם הזה

התנגדות מוחלטת לשלטון-יחיד של מפלגה אחת ולחלוקת התיקים בין עסקנים חסרי-מקצוע על פי מפתח מפלגתי — מסירת התיקים לאנשי-מקצוע, וכיחוד לאנשי-מקצוע שלא הסתכנו יותר על המידה בעסקי מפלגות — הערפתו של האדם על המפלגה — כך בחרו קוראי "העולם הזה" את

בבית הדין

הממשלה הנבחרת

ראש הממשלה דוד בן-גוריון	שר-האוצר דויד הורוביץ	שר-הבטחון יגאל ידון
שר-החוץ אבא אבן	שר-המסחר-והתעשייה פרץ ברנשטיין	שר-הפנים ישראל רוקח
שר התחבורה יוסף ספיר	שר העבודה מרדכי נמיר	שר החינוך אסתר רויאל-נאור
שר הדואר (לכטל)	שר המשטרה (לכטל)	שר החקלאות אברהם הרצפלד
שר הדתות ד"ר בן-ציון הראל הרב אייזיק הרצוג	שר-הסעד משה שפירא	שר הבריאות ד"ר בנימין הרב
שר-הפיתוח דוב יוסף	נציג ישראל באו"ם משה שרת	היועץ המשפטי שמואל תמיר